

- dienovereenkomstig, in het kader van de uitoefening van zijn volledige rechtsmacht, de in de beschikking aan rekwirantes opgelegde geldboete verlagen met een bedrag dat overeenkomt met 37 % van de geldboete;
- het arrest van het Gerecht van 27 september 2012 in de zaak T-82/08, Guardian Industries Corp. en Guardian Europe Sàrl/Commissie vernietigen voor zover het Gerecht daarin heeft geoordeeld dat de brief van de Commissie van 10 februari 2012 ontvankelijk was;
- dienovereenkomstig de brief van de Commissie niet-ontvankelijk verklaren en uit het dossier verwijderen;
- de in de beschikking opgelegde geldboete in het kader van de uitoefening van zijn volledige rechtsmacht verder verlagen met een bedrag van ten minste 25 % van het oorspronkelijke bedrag van de geldboete als compensatie voor het verzuim van het Gerecht om binnen een redelijke termijn een doeltreffende voorziening in rechte te verschaffen overeenkomstig artikel 47 van het Handvest;
- de Commissie verwijzen in de kosten van deze hogere voorziening en van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirantes stellen dat het bestreden arrest om de volgende redenen moet worden vernietigd:

Ten eerste schendt dat arrest het beginsel van gelijke behandeling door de in de beschikking toegepaste uitsluiting van de interne verkopen bij de berekening van de aan de andere geadresseerden van de beschikking opgelegde geldboeten in stand te laten en door zijn verzuim om de daaruit volgende discriminatie jegens Guardian op te heffen. Hiermee is voorbij gegaan aan omvangrijke vaste rechtspraak waarin wordt vereist dat interne verkopen bij de berekening van geldboeten op dezelfde manier worden behandeld als externe verkopen, tenzij dit tot een oneerlijk voordeel voor geïntegreerde producenten leidt. De redenering van het Gerecht — dat de beschikking alleen betrekking had op „verkoop van vlakglas aan onafhankelijke klanten” — vormt geen rechtvaardiging voor discriminatie jegens Guardian.

Ten tweede schendt het arrest de regels van het Gerecht inzake termijnen alsmede fundamentele beginselen van de rechten van de verdediging en van de processuele gelijkheid door de brief van de Commissie van 10 februari 2012 ontvankelijk te verklaren. Middels die brief, die één werkdag voor de terechtzitting was verzonden, wenste de Commissie nieuwe informatie aan het dossier toe te voegen die bij het Gerecht nog niet bekend was, hoewel de Commissie eerder al vele mogelijkheden had gehad om dat te doen.

Ten derde zijn er meer dan drie jaar en vijf maanden verstreken tussen de sluiting van de schriftelijke behandeling en de beslissing van het Gerecht om de mondelinge behandeling te openen. Deze vertraging vormt schending van rekwirantes' recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn overeenkomstig artikel 47 van het Handvest. Dit is langer dan hetgeen het Gerecht in het

verleden als onredelijk heeft aangemerkt en kan niet worden verklaard door factoren zoals de ingewikkeldheid of de omvang van het bewijs voor het Gerecht. Dit was integendeel een eenvoudige zaak, waarin Guardian de enige onderneming was die beroep tot nietigverklaring van de beschikking had ingesteld. Het bewijsdossier bevatte enkel een gering aantal korte documenten en verklaringen, allemaal in de procestaal. Guardian heeft al het mogelijke gedaan om de behandeling van haar beroep door het Gerecht te vereenvoudigen en te versnellen, daaronder begrepen het feit dat zij heeft afgezien van een tweede ronde van memories niettegenstaande het belang van haar beroep en de — gelet op de uiterst korte duur van de inbreuk — ongekende geldboete die de Commissie heeft opgelegd.

Hogere voorziening ingesteld op 11 december 2012 door Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 27 september 2012 in zaak T-370/06, Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV/Europese Commissie

(Zaak C-581/12 P)

(2013/C 55/06)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd en Kuwait Petroleum (Nederland) BV (vertegenwoordigers: D.W. Hull, Solicitor, G. Berrisch, Rechtsadvocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirantes verzoeken het Hof:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- hetzij i) artikel 2, sub i, van de litigieuze beschikking ⁽¹⁾ te vernietigen voor zover hun daarbij een geldboete is opgelegd, hetzij ii) de hun opgelegde geldboete te verlagen, hetzij iii) de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten van zowel de hogere voorziening als de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij arrest van 27 september 2012 (hierna: „bestreden arrest”) bevestigde het Gerecht de beschikking van de Commissie van 13 september 2006 waarbij aan Kuwait Petroleum Corporation („KPC”), Kuwait Petroleum International Limited („KPI”) en Kuwait Petroleum (Nederland) BV („KPN”) (KPC, KPI en KPN worden hierna samen „rekwirantes” genoemd) hoofdelijk en gezamenlijk een geldboete van 16 632 miljoen EUR is opgelegd

op grond dat zij inbreuk hadden gemaakt op artikel 81 EG door prijzen vast te stellen voor de Nederlandse bitumenmarkt. Elk van de rekwirantes verzoekt hetzij om vernietiging van het bestreden arrest voor zover daarbij een geldboete is opgelegd, hetzij om verlaging van de geldboete, hetzij om terugverwijzing van de zaak naar het Gerecht op de volgende gronden:

1. het bestreden arrest moet worden vernietigd voor zover daarbij een geldboete is opgelegd, of, subsidiair, naar het Gerecht worden terugverwezen, aangezien het Gerecht een juridische vergissing heeft gemaakt, meer bepaald punt 23, sub b, laatste alinea, van de mededeling inzake medewerking van 2002 onjuist heeft opgevat. Volgens deze bepaling zal de Commissie, indien een onderneming die om immuniteit verzoekt „bewijsmateriaal verstrekt dat betrekking heeft op feiten die de Commissie niet eerder bekend waren en die een rechtstreeks gevolg hebben voor de zwaarte of de duur van de vermoedelijke inbreuk”, met deze feiten geen rekening houden bij het bepalen van de geldboete die aan de betrokken onderneming moet worden opgelegd. Het Gerecht oordeelde dat een feit de Commissie slechts „onbekend” is, wanneer zij volstrekt geen weet heeft van dat feit. Ook al heeft de Commissie slechts een zeer vaag vermoeden van het bestaan van een kartel en beschikt zij niet over concrete bewijzen van de feiten met betrekking tot het kartel, zal een onderneming die dergelijke bewijzen levert, bijgevolg niet in aanmerking komen voor de immuniteit waarin punt 23, sub b, laatste alinea, voorziet. Rekwirantes stellen dat deze alinea aldus te eng en juridisch gesproken onjuist is uitgelegd;
2. het Gerecht heeft in het bestreden arrest een juridische vergissing gemaakt voor zover het de door rekwirantes overgelegde bewijzen niet naar behoren in overweging heeft genomen alvorens te concluderen dat de bewijzen die KPN de Commissie met het oog op immuniteit had verschaft, aan waarde hadden ingeboet ten gevolge van de inlichtingen die door andere ondernemingen waren verstrekt. Het Gerecht kon niet tot deze bevinding komen zonder eerst de door KPN verstrekte bewijzen te onderzoeken en te vergelijken met de bewijzen van de andere partijen — wat het niet eens heeft geprobeerd te doen.

(¹) Beschikking C(2006) 4090 def. van 13 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 (EG) (Zaak nr. COMP/38.456 — Bitumen — NL), PB 2007 L 196, blz. 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Riigikohus (Estland) op 12 december 2012 — Syntax Trading OÜ/Maksu- ja Tolliamet Põhja maksu- ja tollikeskus

(Zaak C-583/12)

(2013/C 55/07)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Riigikohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Syntax Trading OÜ

Verwerende partij: Maksu- ja Tolliamet Põhja maksu- ja tollikeskus

In tegenwoordigheid van: OÜ Acerra

Prejudiciële vragen

1. Kan de in artikel 13, lid 1, van verordening nr. 1383/2003 (¹) genoemde „procedure (die) is ingeleid om te bepalen of (...) een intellectuele-eigendomsrecht is geschonden”, ook worden gevoerd bij de douanediens, of dient de in hoofdstuk III van de verordening behandelde „bevoegde autoriteit (die) een besluit ten gronde kan nemen” gescheiden te zijn van de douaneautoriteiten?
2. In punt 2 van de considerans van verordening nr. 1383/2003 wordt als doelstelling van de verordening bescherming van de consumenten genoemd, en overeenkomstig punt 3 van die considerans moet in een procedure worden voorzien die de douaneautoriteiten de mogelijkheid geeft het verbod om goederen die inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht in het douanegebied van de Gemeenschap binnen te brengen, zo doeltreffend mogelijk te handhaven, zonder evenwel de in punt 2 van de considerans van deze verordening en in punt 1 van de considerans van uitvoeringsverordening nr. 1891/2004 (²) genoemde vrijheid van het legitieme handelsverkeer in het gedrang te brengen. Is het met deze doelstellingen verenigbaar dat de in artikel 17 van verordening nr. 1383/2003 vastgelegde maatregelen alleen kunnen worden toegepast wanneer de houder van het recht de in artikel 13, lid 1, van de verordening genoemde procedure tot vaststelling van een inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht inleidt, of moet met het oog op een zo doeltreffend mogelijke verwezenlijking van deze doelstellingen, ook de douaneautoriteit de mogelijkheid hebben om de desbetreffende procedure in te leiden?

(¹) Verordening (EG) nr. 1383/2003 van de Raad van 22 juli 2003 inzake het optreden van de douaneautoriteiten ten aanzien van goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten en inzake de maatregelen ten aanzien van goederen waarvan is vastgesteld dat zij inbreuk maken op dergelijke rechten (PB L 196, blz. 7).

(²) Verordening (EG) nr. 1891/2004 van de Commissie van 21 oktober 2004 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1383/2003 van de Raad inzake het optreden van de douaneautoriteiten ten aanzien van goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten en inzake de maatregelen ten aanzien van goederen waarvan is vastgesteld dat zij inbreuk maken op dergelijke rechten (PB L 328, blz. 16).